

Súd: Okresný súd Bratislava III
Spisová značka: 16Csp/5/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1317200715
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 12. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivana Fekete
ECLI: ECLI:SK:OSBA3:2019:1317200715.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava III, v konaní pred sudkyňou Mgr. Ivanou Fekete, v spore žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., IČO: 35 831 154, so sídlom Mýtina 48, Bratislava, zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, so sídlom Mýtina 48, Bratislava, proti žalovanej: H. B., nar. XX.XX.XXXX, s pobytom I. XXXX/XA, D. X. L., zastúpenej Mgr. Petrom Arendackým, advokátom, so sídlom Železničiarska 13, Bratislava, o zaplatenie X XXX,XX euro s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd konanie v časti o zaplatenie sumy XXX,XX euro spolu s úrokom vo výške 8,00 % ročne zo sumy 503,02 euro od 16.12.2016 do zaplatenia, zastavuje.

II. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 279,55 euro spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,00 % ročne
zo sumy 659,55 eura od 16.12.2016 do 28.12.2016 ,
zo sumy 559,55 eura od 29.12.2016 do 26.01.2017,
zo sumy 449,55 eura od 27.01.2017 do 16.02.2017,
zo sumy 379,55 eura od 17.02.2017 do 31.06.2017 a
zo sumy 279,55 eura od 01.07.2017 do zaplatenia,
a to všetko v lehote do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

III. Súd vo zvyšnej časti žalobu zamietá.

IV. Žalobca je povinný v rozsahu 32,14 % nahradiť žalovanej trovy konania vo výške, o ktorej rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku, samostatným uznesením.

V. Súd vracia žalobcovi: Intrum Slovakia s.r.o., IČO: 35 831 154, so sídlo Karadžičova 8, Bratislava, súdny poplatok za žalobu v sume 46,30 euro, prostredníctvom Slovenská pošta, a.s., IČO: 36 631 124, po právoplatnosti tohto uznesenia.

odôvodnenie:

1. Žalobou zo dňa 23.01.2017 sa žalobca, ktorého súd pripustil do konania uznesením podľa § 80 Civilného sporového poriadku zo dňa 03.07.2017 na miesto pôvodného žalobcu Všeobecná úverová banka, a.s., IČO: 31 320 155 (ďalej len „veriteľ“) domáhal, aby súd zaviazal žalovanú na zaplatenie sumy 1.649,52 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,00 % ročne od 16.12.2016 do zaplatenia.

2. Žalobca svoj žalobný návrh odôvodnil tým, že spoločnosť Všeobecná úverová banka, a.s.; skrátený názov: VÚB, a.s., IČO: 31 320 155 (ďalej už len „veriteľ“) a žalovaná uzatvorili dňa XX.XX.XXXX zmluvu o vydaní a používaní kreditnej karty VÚB, a.s., na základe ktorej sa veriteľ zaviazal žalovanej poskytnúť kreditnú kartu, ku ktorej viedol účet č. XXXXXXXX. Žalovanej bol poskytnutý úver s úrokom 22,80

% s rámcom 900,- eur a mesačnou splátkou 30,- eur. Žalovaná si svoje povinnosti neplnila, pričom veriteľovi sa jej platobnú disciplínu nepodarilo obnoviť ani po viacerých pokusoch. Pred odstúpením na vymáhanie veriteľ vystavil ku dňu 11.12.2016 nový výpis z bankovej knihy s konečným stavom ku dňu 30.11.2016 s prihladnutím na vykonané úhrady žalovanej s konečným zostatkom v sume 1 649,52 eura, čo predstavovalo aj konečný dlh žalovanej.

3. Súd vo veci samej rozhodol v skrátrenom rozkaznom konaní vydaním platobného rozkazu č.k. 16Csp 5/2017-51 zo dňa 15.03.2017, proti ktorému podala žalovaná v zákonom stanovenej lehote dňa 20.04.2017 odpor, v ktorom namietla neplatnosť uzatvorenej zmluvy. Neplatnosť odôvodnila tým, že text spotrebiteľskej zmluvy týkajúci sa predmetu a súčasne aj text spotrebiteľskej zmluvy týkajúci sa ceny, musia byť oba vyhotovené minimálne rovnako veľkým písmom ako zvyšok zmluvy. V danom prípade podľa žalovanej úroková sadzba bola uvedená menším písmom ako údaje o klientovi. Rovnako tiež menším písmom bol text týkajúci sa piatej časti zmluvy bodu 11 týkajúci sa úrokovej sadzby a jej určenia cenníkom banky. Tento text treba považovať za text týkajúci sa ceny. Podľa žalovanej teda zmluva nespĺňala náležitosti podľa § 53c Občianskeho zákonníka a preto je neplatná. Okrem toho žalovaná namietala bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutého úveru, keďže zmluva neobsahovala náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a), c), f) a k) zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy. Zároveň poukázala na skutočnosť, že jej nikdy neboli predložené a nikdy ňou neboli podpísané obchodné podmienky pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet, čím neboli dodržané zákonné náležitosti podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z.. Žalovaná taktiež namietala sankcie za omeškanie a nesplnenie povinností podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z.. Záverom uviedla, že veriteľovi vrátila celú istinu, teda celé poskytnuté peniaze z neplatnej zmluvy a preto nárok žalobcu nemožno považovať za dôvodný. V prípade, ak by však súd žalobcovi priznal nárok, žalovaná žiadala, aby jej súd povolil úhradu v splátkach po 100 euro mesačne.

4. Žalobca podaním zo dňa 07.11.2019 vzal svoju žalobu v časti istiny v sume XXX,XX euro vrátane príslušenstva späť a žiadal, aby súd konanie v tejto časti zastavil a zaviazal žalovanú na zaplatenie sumy 766,50 euro spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,00 % zo sumy 1 146,50 euro od 16.12.2016 do 28.12.2016, zo sumy 1 046,50 euro od 29.12.2016 do 26.01.2017, zo sumy 936,50 euro od 27.01.2017 do 16.02.2017, zo sumy 866,50 euro od 17.02.2017 do 31.06.2017 a zo sumy 766,50 euro od 01.07.2017 do zaplatenia.

5. Žalobca predmetné čiastočné späťvzatie odôvodnil tým, že žalovaná počas súdneho konania niekoľkými splátkami uhradila spolu sumu 380 euro, a to dňa 28.12.2016 v sume 100 euro, dňa 26.01.2017 v sume 110 euro, dňa 16.02.2017 v sume 70 euro a dňa 31.03.2017 v sume 100 euro. Zároveň žalobca vzal späť žalobu aj v časti uplatnených poplatkov a sankčného úroku v sume 503,02 euro.

6. Podľa § 145 ods. 2 Civilného sporového poriadku (ďalej len „C.s.p.“) ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzati žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

7. Vzhľadom na to, že žalobca vzal žalobu späť v časti skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu, resp. pojednávanie a spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami sporu nevyplýval z osobitného predpisu, súd konanie podľa § 145 ods. 2 C.s.p., aj bez prihladnutia na súhlas, resp. nesúhlas žalovanej podľa § 146 ods. 1 druhej vety a § 146 ods. 2 C.s.p., zastavil.

8. Predmetom sporu po čiastočnom späťvzati žaloby, bol nárok žalobcu na zaplatenie istiny 766,50 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 8 % zo sumy 1 146,50 eura od 16.12.2016 do 28.12.2016, zo sumy 1 046,50 eura od 29.12.2016 do 26.01.2017, zo sumy 936,50 eura od 27.01.2017 do 16.02.2017, zo sumy 866,50 eura od 17.02.2017 do 31.06.2017 a zo sumy 766,50 eura od 01.07.2017 do zaplatenia.

9. Žalobca v písomnom podaní zo dňa 07.11.2019 zároveň k veci samej uviedol, že žalovaná dňa 27.09.2010 vyplnila žiadosť o aktiváciu pôžičkovej karty Quatro a dňa 07.10.2010 došlo zo strany veriteľa k prijatiu a schváleniu tejto žiadosti, čím došlo k uzatvoreniu zmluvy o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB, a.s.. Kreditná karta je forma revolvingového úveru, t.j. automaticky obnovovaného úveru, ktorý je čerpaný používaním tejto karty, pričom majiteľ karty nemusí tento úver čerpať. Veriteľ dňa 07.02.2014 vyhlásil okamžitú splatnosť úveru v súlade s čl. V bodu 37 písm. a) obchodných podmienok z dôvodu porušenia platobnej disciplíny žalovanej spočívajúcej v opakovanom neplatení povinných

splátok v stanovenej výške. Žalobca uviedol, že vzhľadom na charakter poskytnutého úveru, nebolo možné pri uzatváraní zmluvy určiť výšku RPMN a v tejto súvislosti odkázal na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove zo dňa 27.01.2011 (6Co 95/2010). S uvedenou skutočnosťou počíta aj zákon č. 129/2010 Z.z. v ustanovení § 3 ods. 6. Žalobca uviedol, že žalovaná čerpala z úveru celkom sumu 1 158,75 euro a plnenie žalovanej v prospech veriteľa bolo 1.809,13 euro. Pôvodne uplatnená pohľadávka žalobcu v sume 1 649,52 euro pozostávala zo sumy 444,29 euro (istina), sumy 299,84 euro (poplatky), sumy 702,21 euro (štandardný úrok) a sumy 203,18 euro (sankčný úrok).

10. Súd na prejednanie veci nariadil pojednávanie na deň 14.11.2019, na ktoré mali strany sporu doručenie predvolania vykázané riadne a včas. Právny zástupca žalobcu podaním zo dňa 05.12.2019 písomne ospravedlnil svoju a žalobcovu neprítomnosť na pojednávaní, z dôvodu pracovnej zaneprázdnenosti a hospodárnosťou a súhlasil s prejednaním a rozhodnutím veci bez jeho prítomnosti žalobcu a jeho právneho zástupcu a preto súd podľa § 180 C.s.p. pojednával v jeho neprítomnosti.

11. Súd na pojednávaní vypočul právneho zástupcu žalovanej, vykonal dokazovanie predloženými listinami, a to: Žiadosť o aktiváciu pôžičkovej karty Quatro zo dňa 07.10.2010, Obchodné podmienky pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných VÚB, a .s. v spolupráci so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s. úč. od 11.06.2010, výpis z pôžičkovej karty Quatro za obdobie od 07.10.2010 do 31.11.2016, fotokópia doručenky, Cenník VÚB, a .s. pre produkty vydávané v spolupráci so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s. platný od 01.12.2009, a Vypovedanie zmluvy a vyhlásenie predčasnej splatnosti dlžného zostatku zo dňa 07.04.2014. Súd vykonal všetky stranami sporu označené a navrhnuté dôkazy a nakoľko strany sporu ďalšie návrhy na dokazovanie nemali, súd podľa § 182 C.s.p. vyhlásil dokazovanie za skončené, pričom vykonaným dokazovaním mal za preukázaný nasledovný skutkový stav.

12. Veriteľ ako právnická osoba - podnikateľ, podnikajúci v oblasti poskytovania úverov a žalovaná ako fyzická osoba - nepodnikateľ, uzatvorili dňa XX.XX.XXXX zmluvu o vydanie a používanie kreditnej karty Quatro (ďalej len „zmluva“), na základe ktorej sa veriteľ zaviazal poskytnúť v prospech žalovanej na kreditnú kartu úverový rámec v sume 900 euro a žalovaná sa zaviazala tento poskytnutý úver splácať mesačnou splátkou v sume 30 euro.

13. Zo zmluvy/žiadosť o aktiváciu pôžičkovej karty Quatro zo dňa 07.10.2010 vyplývali nasledovné údaje :

- veriteľ zisťoval údaje o zamestnaní žalovanej a to uvedením zamestnávateľa a priemerného čistého mesačného príjmu za posledných 6 mesiacov;
- štandardná úroková sadzba predstavovala výšku 22,80 % ročne;
- veriteľ uviedol príkladný výpočet hodnoty RPMN vo výške 27,47 %, celkom zaplatenej sumy 1 431,06 eura a celkových nákladov dlžníka v sume 531,06 eura, za predpokladu, že dlžník vyčerpá úver v sume 900 euro do 01.10.2010;
- priemerná hodnota RPMN predstavovala sumu 20,93 % ročne.

14. Z Výpisu z pôžičkovej karty Quatro za obdobie od 07.10.2010 do 31.11.2016 ako aj zo samotných tvrdení žalobcu v žalobe vyplývalo, že žalovaná z kreditnej karty formou platieb alebo výberov z bankomatov vyčerpala sumu 1 158,75 euro a splátkami uhradila sumu celkovo 2.189,13 euro.

15. Veriteľ dňa 07.02.2014 vypovedal zmluvu a zároveň vyhlásil predčasnú splatnosť dlžného zostatku úveru, čím vyzval žalovanú na zaplatenie sumy 1.175,70 euro. Následne dňa 20.02.2017 veriteľ (VÚB. a.s.) postúpil predmetnú pohľadávku voči žalovanej na žalobcu.

16. Právny zástupca žalovanej na pojednávaní uviedol, že zotrúva na všetkých skutkových a právnych dôvodoch a námietkach, ktoré boli uvedené v odpore z 20.04.2017 (odsek 3. rozsudku) ohľadom absencie predpísaných náležitostí úverovej spotrebiteľskej zmluvy, pre ktoré je potrebné považovať úver za bezúročný a bez poplatkov. Žiadal, aby súd pri rozhodovaní prihliadol na splatnosť a prípadné premlčanie jednotlivých splátok úveru.

17. Podľa § 261 ods. 6 Obchodného zákonníka touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zmluvy o úvere.

18. Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

19. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom do 31.12.2010 (ďalej už len „zákon č. 129/2010 Z.z.“) tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

20. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

21. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

22. Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je zmluvnou stranou aj finančný agent, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,

i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,

y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

23. Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1,

b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

24. Podľa § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. Ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru.

25. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

26. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

27. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

28. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

29. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

30. Podľa § 53c Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 30.06.2011 ak je spotrebiteľská zmluva vyhotovená písomne, predmet a cena nesmú byť uvedené menším písmom ako iná časť takejto zmluvy s výnimkou názvu zmluvy a označení jej častí. Zmluva uzatvorená v rozpore s týmto ustanovením je neplatná.

31. Podľa § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi.

32. Súd mal na základe zisteného skutkového stavu za preukázané, že veriteľ a žalovaná uzatvorili dňa 07.10.2010 v písomnej forme zmluvu, ktorá obsahovala podstatné znaky zmluvy o úvere podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka. Podľa § 261 ods. 6 Obchodného zákonníka ide o absolútny obchodno-záväzkový vzťah, na ktorý sa bez ohľadu na povahu účastníkov pri jeho uzatváraní použil právny režim Obchodného zákonníka, okrem tých práv a povinností, ktoré Obchodný zákonník neupravuje a na ktorých úpravu sa podľa § 1 ods. 2 Obchodného zákonníka v spojení s § 1 ods. 2 Občianskeho zákonníka, použije právny režim Občianskeho zákonníka (napr. právna úprava spotrebiteľských zmlúv). Vzhľadom na povahu zmluvných strán pri uzatváraní zmluvy, keď veriteľ vystupoval ako dodávateľ/banka, podnikateľ (§ 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka) a žalovaná ako spotrebiteľ (§ 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka), ide podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka o spotrebiteľskú zmluvu, na ktorú sa vzťahuje osobitný predpis upravujúci spotrebiteľské úvery, a to zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, v znení účinnom v čase uzatvorenia predmetnej zmluvy.

33. Žalovaná v konaní namietala ad (a) neplatnosť predmetnej zmluvy s odkazom na § 53c Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, ad (b) bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutého úveru, z dôvodu absencie náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a), c), f) a k) zákonníka č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, tzn. konkrétne absencie uvedenia druhu úveru, adresy predávajúceho pre uplatnenie reklamácie alebo sťažnosť, doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a konečnej splatnosti tohto úveru ako aj výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov a (c) porušenie povinnosti veriteľa vyplývajúcej z § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy.

34. Ustanovenie § 53c Občianskeho zákonníka upravuje formálnu stránku spotrebiteľskej zmluvy s ohľadom na veľkosť jej písma, pričom jeho účelom je zabránenie tomu, aby podstatné náležitosti spotrebiteľskej zmluvy, ako sú predmet a cena, boli uvedené menším písmom ako ostatné časti zmluvy. Následkom nesplnenia uvedených formálnych požiadaviek spotrebiteľskej zmluvy je jej neplatnosť, pričom ide o absolútnu neplatnosť spotrebiteľskej zmluvy pre jej rozpor so zákonom (§ 39 Občianskeho zákonníka). V zmysle uvedeného teda platí, že predmet zmluvy (t.j. predmet plnenia, ktoré dodávateľ poskytuje spotrebiteľovi) a cena za dodanie/splnenie predmetu zmluvy musia byť v spotrebiteľskej zmluve uvedené rovnakým písmom, resp. väčším písmom ako ostatné náležitosti zmluvy (okrem názvu zmluvy a označenia jej častí). V prípade zmluvy o spotrebiteľskom úvere nesmie byť menším písmom ako ostatok textu zmluvy uvedená výška veriteľom poskytnutého úveru dlžníkovi a výška mesačnej splátky dlžníka vrátane ďalších poplatkov, úrokov a podobne, ktoré je povinný veriteľovi zaplatiť.

35. Zmluva uzatvorená medzi veriteľom a žalovanou musí podľa zákona č. 129/2010 Z.z. mať písomnú formu (§ 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z.) a obsahovať, okrem všeobecných náležitostí, tzn. v tomto prípade všeobecných náležitostí zmluvy o úvere podľa Obchodného zákonníka, aj osobitné náležitosti vymedzené v § 9 ods. 2 tohto zákona a správne určenú RPMN. Nedostatok písomnej formy zmluvy o spotrebiteľskom úvere, absencia niektorých osobitných náležitostí (konkrétne náležitosti uvedené pod písm. a) až k), r) a y) v § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z.) alebo uvedenie nesprávnej RPMN v neprospech spotrebiteľa má podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. za následok taký právny stav, podľa ktorého sa veriteľom poskytnutý úver musí považovať za bezúročný a bez poplatkov. Z toho vyplýva, že ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nebola uzatvorená v písomnej forme, neobsiahla niektorú z vyššie uvedených osobitných náležitostí alebo obsiahla nesprávnu RPMN v neprospech spotrebiteľa, veriteľ sa môže v súdnom konaní úspešne domáhať len vrátenia istiny poskytnutého spotrebiteľského úveru.

36. V danom prípade bolo možné konštatovať, že zmluva uzatvorená medzi veriteľom a žalovanou obsahovala údaje o výške úveru a splátky vrátane výšky úroku uvedený ešte väčším písmom ako ostatný text zmluvy, pričom ostatný text zmluvy uvedený menším písmom bol aj napriek menšiemu písmu naďalej čitateľný. Vzhľadom na uvedené, sa súd nemohol stotožniť s námietkou žalovanej o neplatnosti zmluvy podľa § 53c Občianskeho zákonníka, keďže text zmluvy vzťahujúci sa na predmet zmluvy a cenu nebol uvedený menším písmom ako ostatný text zmluvy, práve naopak, bol uvedený väčším písmom.

37. V súvislosti s požiadavkou náležitosti zmluvy podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. (uvedenie výšky, počtu a termínu splátok istiny, úrokov a iných poplatkov...) súd odkazuje na ustálenú prax najvyšších súdnych autorít, napr. uznesenie Najvyššieho súdu SR z 22. februára 2018, sp. zn. 3 Cdo 146/2017, podľa ktorého „nie je potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala číselné vyjadrenie toho, aká je konkrétna vnútorná skladba tej ktorej anuitnej splátky. V zmluvách uzatváraných podľa zákona č. 129/2010 Z.z. nemožno od dodávateľov žiadať, aby v nich uvádzali presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, teda rozpis splátok po častiach (samostatne vo väzbe na istinu, úrok a poplatky). Pokiaľ ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. uvádza pojmy „výška“, alebo „počet“ či „termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“, je za použitia eurokonformného výkladu dospieť k záveru, že toto ustanovenie len spresňuje, čo splátka úveru zahŕňa. Od 1. mája 2018 sa legislatívne pregnantnejším vyjadrením odstráni možnosť rôzneho výkladu predmetného ustanovenia, ktorú bolo možné (a potrebné) preklenúť už podľa doterajšej právnej úpravy jeho eurokonformným výkladom.“ Podľa smernice EP a Rady č. 2008/48/ES z 23.04.2008 musí zmluva o úvere zrozumiteľne a stručne uvádzať „výšku, počet a frekvenciu splátok spotrebiteľa a prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami úveru na účely splatenia“. V danom prípade zmluva obsahovala údaj o výške splátky v sume 30 euro, frekvenciu splátok, keď išlo o mesačnú splátku, ako aj údaj splatnosti splátky, a to 45 deň od 1. dňa predchádzajúceho mesiaca uvedený vo výpise. Na základe uvedeného a v súlade s rozhodovacou činnosťou najvyšších súdnych autorít a znenia smernice, zmluva ako už bolo uvedené, obsahovala aj predpísanú náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z..

38. Zo znenia zmluvy mal súd ďalej tiež preukázané, že zmluva obsahovala aj náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. a) zákona č. 129/2010 Z.z., tzn. uvedenie druhu spotrebiteľského úveru, keď aj podľa názvu bolo zrejmé, že ide o úver na kreditnú „pôžičkovú“ kartu, teda o tzv. revolvingový úver. Pri takomto type úveru je schválený úverový rámec, ktorý má dlžník neustále k dispozícii bez nutnosti žiadať o povolenie

čerpania veriteľa. Preto už z povahy takéhoto úveru je zrejmé, že zmluva je uzatvorená na dobu neurčitú, nakoľko termín konečnej splatnosti nie je možné určiť, čím je vyjadrená aj náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z.z.. Rovnako súd konštatoval aj splnenie náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. c) zákona č. 129/2010 Z.z., nakoľko zmluva obsahovala, v jej úvodnej časti adresu veriteľa, ako aj spoločnosti konajúcej za veriteľa pri uzatváraní tejto zmluvy, vrátane čísla ifnolinky a emailového kontaktu.

39. Pri revolvingovom úvere platí, že ak dlžník vyčerpá časť alebo celý úverový rámec a následne vyčerpanú sumu splatí jednorázovo, hneď po pripísaní tejto úhrady má opäť k dispozícii celý úverový rámec. Ak vyčerpanú sumu spláca postupne, bude mať k dispozícii tú časť úverového rámca, ktorá nie je vyčerpaná a ktorá sa zároveň každou splátkou zvyšuje. Z toho možno dôvodiť, že skutočná výška čerpaných prostriedkov a od nej sa odvíjajúca výška splátok, prípadne spôsob čerpania sú v čase uzatvorenia úverovej zmluvy neznáme. Tieto údaje sú podkladom pre určenie RPMN a preto nemožno údaj o reálnej výške RPMN pre daný, ešte len budúci úver, v čase uzatvorenia úverovej zmluvy určiť. Zároveň to však neznamená, že nie je možné stanoviť výšku RPMN pre určitú modelovú východiskovú situáciu, vychádzajúc z nastavených parametrov úverovej zmluvy v čase jej uzatvorenia.

40. Potom v súvislosti s požiadavkou správneho uvedenia RPMN súd uvádza, že je potrebné vychádzať z výšky úverového rámca ako výšky poskytnutého úveru (900 euro), výšky splátok (30 euro) a pravidelnej mesačnej splatnosti, na základe čoho je potom možné stanoviť aj konečný počet splátok. V danom prípade uvedenému korešponduje aj časť V. zmluvy, obsahujúca uvedenie príkladného určenia RPMN za konkrétnych okolností. Na základe toho súd konštatuje, že v zmluva obsahovala údaj o RPMN, ktorá nebola určená v neprospech spotrebiteľa.

41. Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti dospel k súd k záveru, že veriteľom poskytnutý úver žalovanej nebolo možné považovať za bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., na základe čoho sa žalobca mohol úspešne domáhať vrátenia istiny poskytnutého úveru vrátane dohodnutých úrokov (vo výpise označených ako tzv. štandardné úroky). Akékoľvek iné poplatky a sankčné úroky (ktoré boli predmetom žaloby pred čiastočným späťvzatím žaloby) si žalobca neuplatnil, avšak okrem istiny úveru a úrokov, žalobcovi zo zmluvy iné nároky ani nevyplyvali.

42. Súd mal z Výpisu z pôžičkovej karty Quatro za obdobie od 07.10.2010 do 31.11.2016 za preukázané, že istina veriteľom poskytnutého úveru žalovanej predstavovala sumu 1.158,75 euro (tzn. čerpania z kreditnej karty vo forme platieb a výberov z bankomatov), pričom výška štandardných úrokov z istiny poskytnutého úveru predstavovala sumu 1.309,71 euro. To znamená, že veriteľovi vznikol nárok na zaplatenie celkovej sumy 2.468,46 euro. Zároveň z tohto výpisu, ako aj tvrdení žalobcu vyplývalo, že z titulu uzatvorenej zmluvy žalovaná uhradila veriteľovi, resp. žalobcovi sumu celkovo 2.189,13 euro.

43. Na základe uvedeného, bola žaloba (po čiastočnom späťvzati), ktorou sa žalobca domáhal zaplatenia istiny poskytnutého úveru (vrátane úrokov) v celkovej sume 766,50 euro, dôvodná len v časti sumy 279,55 euro, predstavujúcej rozdiel medzi súčtom istiny poskytnutého úveru spolu so štandardnými úrokmi (2.468,46 euro) a sumou, ktorú žalovaná uhradila splátkami (2.189,13 euro), a v ostatnej časti žalovanej istiny 486,95 euro (vrátane úrokov), súd žalobu ako nedôvodnú zamietol.

44. Podľa § 369 ods. 1 prvá a druhá veta Obchodného zákonníka ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, je povinný platiť z nezaplatennej sumy úroky z omeškania dohodnuté v zmluve. Ak úroky z omeškania neboli dohodnuté, dlžník je povinný platiť úroky z omeškania podľa predpisov občianskeho práva.

45. Podľa § 517 ods. 2 druhá časť prvej vety Občianskeho zákonníka výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

46. Podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

47. Podľa § 10c nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

48. Veriteľ a žalovaná nemali dohodnutý úrok z omeškania, a preto veriteľovi, tým že sa žalovaná dostala s platením dlžnej sumy do omeškania, vznikol nárok na úroky z omeškania podľa § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka. Výšku úrokov z omeškania súd stanovil v súlade s ustanovením § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka platného v čase od 15.01.2009 do 01.02.2013. Základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky, platná ku dňu uplatnenia si úroku z omeškania žalobcom (tzn. ku dňu 18.09.2013), predstavovala výšku 0 % ročne a preto žalobcovi patria úroky z omeškania vo výške o 8 percentuálnych bodov vyššie ako je uvedená základná úroková sadzba, tzn. 8,00 % ročne.

49. Súd preto priznal žalobcovi právo na úroky z omeškania, pri zohľadnení úhrad žalovanej, ktoré boli predmetom čiastočného späťvzatia žaloby žalobcom a to vo výške 8,00 % zo sumy 659,55 euro od 16.12.2016 do 28.12.2016, zo sumy 559,55 euro od 29.12.2016 do 26.01.2017, zo sumy 449,55 euro od 27.01.2017 do 16.02.2017, zo sumy 379,55 euro od 17.02.2017 do 31.06.2017 a zo sumy 279,55 euro od 01.07.2017 do zaplatenia.

50. Podľa § 255 ods. 1 C.s.p. súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

51. Podľa § 255 ods. 2 C.s.p. ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

52. Podľa § 262 ods. 1 C.s.p. o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

53. Podľa § 262 ods. 2 C.s.p. o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

54. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd podľa citovaných ustanovení zákona v súlade s princípom zodpovednosti za výsledok v spore (§ 255 ods. 1 C.s.p.) tak, že žalovanej ako úspešnej strane sporu priznal podľa § 262 ods. 1 C.s.p. nárok na náhradu trov konania podľa pomeru úspechu v konaní a to v rozsahu 32,14 %. Súd vypočítal pomer úspechu a neúspechu tak, že žalovanej neúspech, ktorý predstavoval 33,90 % (= dôvodná časť žaloby v sume 279,55 eura a suma 280 euro, ktorú žalovaná uhradila po podaní žaloby), odpočítal od úspechu žalobcu, ktorý predstavoval 66,04 % (= nedôvodná časť žaloby v sume 486,95 euro a suma 603,02 euro, ktorú žalobca vzal späť bez uvedenia dôvodu). O samotnej výške nároku na náhradu trov konania rozhodne súd samostatným rozhodnutím, vydaným vyšším súdnym úradníkom, po právoplatnosti tohto rozsudku (§ 262 ods. 1 C.s.p.).

55. Podľa § 7 ods. ods. 7 tretia veta zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 71/1992 Zb.“) ak sa po podaní návrhu obmedzí predmet poplatkového úkonu pred prvým pojednávaním, vráti sa zodpovedajúca časť preplatku.

56. Podľa § 11 ods. 3 zákona č. 71/1992 Zb. poplatok splatný podaním žaloby, návrhu na začatie konania, odvolania, žaloby na obnovu konania alebo dovolania sa vráti, ak sa konanie zastavilo, ak sa žaloba, návrh na začatie konania, odvolanie, žaloba na obnovu konania alebo dovolanie odmietlo alebo vzalo späť pred prvým pojednávaním bez ohľadu na to, či bol vydaný platobný rozkaz; to neplatí, ak bolo dovolanie odmietnuté z dôvodu, že smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné.

57. Podľa § 11 ods. 4 zákona č. 71/1992 Zb. okrem poplatku v rozvodovom konaní a poplatku, ktorý sa vracia podľa odseku 1, sa poplatok alebo jeho časť (preplatok) vracia krátený o 1%, najmenej však 6,70 eura.

58. Súd zároveň rozhodol o vrátení príslušnej časti súdneho poplatku žalobcovi, vzhľadom na to, že žalobca vzal žalobu v časti istiny a príslušenstva späť pred prvým pojednávaním a vznikol mu nárok na vrátenie zodpovedajúcej časti zaplateného súdneho poplatku za žalobu podľa § 7 ods. 7 v spojení s § 11 ods. 3 zákona č. 71/1992 Zb., kráteného o 6,70 % eura podľa § 11 ods. 4 zákona č. 71/1992 Zb., prostredníctvom prevádzkovateľa systému podľa § 11 ods. 6 písm. b) zákona č. 71/1992 Zb. Žalobca zaplatil súdny poplatok za žalobu v sume 98,50 euro (zo sumy 1.649,52 euro) a súdny poplatok za žalobu po späťvzatí predstavoval sumu 45,50 euro (zo sumy 766,50 euro), súd rozhodol o vrátení zodpovedajúcej časti súdneho poplatku žalobcovi v sume 46,30 euro, kráteného o 6,70 euro, prostredníctvom Slovenská pošta, a.s., IČO: 36 631 124, po právoplatnosti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku (výrok I. až IV) je prípustné odvolanie, ktoré môže strana sporu podať v lehote 15 dní odo dňa doručenia rozhodnutie na súde, proti ktorému rozhodnutie smeruje (§ 355 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 362 C.s.p.).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 C.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia alebo návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.

Proti rozhodnutiu súdu o vrátení súdneho poplatku (výrok V.) odvolanie nie je prípustné.